

Cséby Géza

#

A girland-díszes gerendák alatt
a házban Edward Wolanin
Fryderik Nocturne-jét játszotta.
A No 1 in B flat Minor Op.9-et.
Vasárnapi koncert volt,
Chopin szülőházában.
Csend és áhítat.
Mellettem Aarne Puu az
észtlengyel-orosz költő,
génjeiben csöppnyit finnugor –
akárcsak én.
Jegyzetelt.
Hallgattuk a zenét.
Napfényes őszi délután volt,
a kertben
szálingózó falevelek közt
andalgó nők és férfiak.
Odébb, a juhar
ágainak takarásában,
esküvői párt
fényképezett
valaki.

Nocturne No 1.
George Sand kérdi:
- Szeretsz még?
- Igen! Akkor és most is.

Párizs, Varsó, Zelazowa Wola.

A hulló levelek
betakarják
Chopin eltűnő
lábnyomát...

2008. X. 11.

Béres János:
Fehér éjszaka

Vagyok, mert vagy...

Vagyok,
mert vagy.
Szeretlek,
mert szeretsz.
Gyűlöllek,
mert gyűlölsz.
Szenvedek,
mert szenvedsz.
Sírok,
mert sírsz.
Féltelek,
mert féltesz.
Alszom,
mert alszol.
Ébren vagyok,
mert ébren vagy.
Éhes vagyok,
mert éhes vagy.
Szomjazom,
mert szomjazol.

Vagy,
mert vagyok
Szeretsz,
mert szeretlek.
Gyűlölsz,
mert gyűlöllek.
Szenvedsz,
mert szenvedek.
Sírsz,
mert sírok.
Féltesz,
mert féltelek.
Alszol,
mert alszom.
Ébren vagy,
mert ébren vagyok.
Éhes vagy,
mert éhes vagyok.
Szomjazol,
mert szomjazom.

És paplanom vagy, vetett ágyam, ha paplanod, s vetett ágyad vagyok.
És tiszta forrásom vagy, üde rétem, ha tiszta forrásod és üde réted vagyok.
És napom vagy, holdam, csillagom, ha napod, holdad, csillagod vagyok.
És éjszakám vagy, nappalom, ha éjszakád és nappalod vagyok.
És vagyok érted, ha értem vagy, és vagy, mert vagyok érted.

És add kezed, mert adom én is,
és add magad teljesen nekem, mert adom magamat én is.

Az öreg

poros út
 akácfaék súlyos illata
 ül meg
 a pulzáló levegőben
 a ház előtti kispadon
 öreg paraszt
 arcán évszázadok barázdája
 szemében kihunyó lángok
 szürke parazsa
 lehet már ezer éve
 ül a horpadt eresz
 lecsüngő vályúja alatt
 keze a botjára nőtt
 felette vén diófa bókól
 rám se néz
 talán már nem is lát...
 de gyűrött kalapját
 megemeli

Nagyanyám

Ősz haját ha kibontotta,
 Derékig ért annak hossza.
 Kék szemével engem nézett,
 Ahogy nézik a szentképet.
 Mikor hideg földbe tették,
 Szép álmait mind elvették.

Farkas Ferenc:
 Malbertsch

